

MEMÒRIA DE LA INTERVENCIÓ ARQUEOLÒGICA

PREVENTIVA AL CARRER PETRITXOL 11

(BARCELONA)

Codi MHCB: 267/04

**Data intervenció: del 20 al 24 de gener de 2005,
del 9 al 10 de maig de 2005.**

Vanesa Triay Olives

Agost del 2005

ÍNDEX

1. FITXA TÈCNICA

2. ENTORN GEOLÒGIC I GEOGRÀFIC

3. NOTÍCIES HISTÒRIQUES I INTERVENCIIONS ANTERIORS

4. MOTIVACIONS I OBJECTIUS DE LA INTERVENCIÓ

5. METODOLOGIA

6. DESCRIPCIÓ DE LES TROBALLES

7. CONCLUSIONS

8. BIBLIOGRAFIA

9. REPERTORI ESTRATIGRÀFIC

10. DOCUMENTACIÓ GRÀFICA

10.1. Documentació fotogràfica

10.2. Documentació planimètrica

1. FITXA TÈCNICA

NOM DEL JACIMENT	C/ Petritxol, 11 Codi MHCB: 267/04
UBICACIÓ	Barri del Pi, Districte de Ciutat Vella Barcelona
COORDENADES UTM Fus31N amb Datum ED50 (UB/ITC)	X: 430930.79 Y: 4581799.00 Z: 9,31 m.s.n.m.
CONTEXT	Zona urbana
TIPUS D'INTERVENCIÓ	Preventiva terrestre
CLASSE D'ACTIVITAT	Control i/o excavació
DATES D'INTERVENCIÓ	Del 20 al 24 Gener 2005 Del 9 al 10 Maig 2005
PROMOTOR	Comunitat de propietaris finca
EQUIP TÈCNIC	Direcció: Vanesa Triay Olives

2. ENTORN GEOLÒGIC I GEOGRÀFIC

La ciutat de Barcelona es troba dins d'un terme municipal que s'estén a la costa de la mar Mediterrània en una plana d'uns 5 km. d'amplària (l'extensió total del terme és de 91,41 km²), limitada al NW per la serra de Collserola entre els sectors deltaics del Llobregat i el Besós. La seva funció de capital ha estat sens dubte afavorida per la situació geogràfica d'aquesta plana, on conflueixen els dos grans eixos de comunicació que travessen en direcció Nord-Sud la Catalunya central (el Llobregat i l'eix dels rius Besós-Congost-Ter) i que accedeixen a la ciutat a través del congost de Martorell el primer i del coll de Finestrelles, sota el turó de Montcada, el segon.

La falla, originada al moment de la fractura del Massís Catalano-Balear, dibuixà el que, a grans trets, havia de ser la costa catalana. Per això, el pla inclinat del peu de Collserola és de basament paleozoic i d'estructura tabular, havent estat afectat per tots els moviments orogènics alpins. En el miocè i el pliocè, damunt del sòcol paleozoic se sedimentaren dipòsits marins, dels quals són testimonis el seguit de turons suara anomenats. El Pla, que des de Collserola va baixant suaument i d'una manera regular, en el punt de contacte entre la Ciutat Vella i l'Eixample, es produeix una ruptura de continuïtat amb la presència d'un salt o esglaó d'uns vint metres, clarament visible en la morfologia urbana. Aquest tall va ser aprofitat per la defensa, recolzant-hi les muralles, o per a l'economia, instal·lant a les Moles diversos molins aprofitant el sallent. De l'esglaó cap a mar ja no hi ha sòcol de llicorella ni de granit, sinó un mantell al·luvial format per les aportacions de les rieres, dels torrents, dels deltes dels rius veïnals i el corrent litoral.

Així doncs, el Pla es pot dividir en tres sectors: El *Pla inclinat*, els *turons arran de mar*, i el *pla de baix*, que correspondria a la zona compresa entre l'esglaó i el mar. En aquest sector hi dominen materials al·luvials més fins aportats per rieres, torrents i les aigües d'escorrentiu que baixen de la serra i, també, dels corrents marins.

Des del punt de vista urbanístic la ciutat de Barcelona consta de diverses àrees organitzades en districtes. Prop del mar i dominat al sud pel gran promontori de Montjuïc hi ha el nucli antic, on la ciutat restà reclosa fins a la desaparició de les muralles durant el segle XIX. Aquest espai inclou, d'una banda, un nucli central anomenat barri gòtic que correspon a la primitiva ciutat romana i, de l'altra, un seguit de raval·ls situats al seu voltant que es van formar en època medieval, dins el perímetre de les muralles aixecades al segle XIV. Al nord de la ciutat antiga s'estén l'Eixample, una àmplia zona quadriculada planificada a la segona meitat del segle XIX, segons el pla d'Ildefons Cerdà, un cop s'havien enderrocat les muralles que encerclaven la ciutat i que oprimia el seu desenvolupament.

3. NOTÍCIES HISTÒRIQUES I INTERVENCIONS ANTERIORS

La intervenció arqueològica en qüestió es desenvolupa en la finca número 11 del carrer Petritxol de Barcelona. Carrer que va des de la plaça de Pi fins el carrer Portaferriça, formant part del barri del Pi, al districte de Ciutat Vella de Barcelona. Aquest barri queda centralitzat per l'església de Santa Maria del Pi, de la qual ja hi ha notícies cap el s. X.

El carrer Petritxol ja es documenta a l'any 1340 tot i que no hi ha unanimitat pel que fa a l'origen de seu nom: en primer lloc per alguns es tracta de la corrupció de "Pedritxol" donat pel fet que a l'entrada del carrer hi havia un pedrís o pedritxol que interrompia el pas dels carruatges. En segon lloc altres fonts parlen d'un nom d'una família catalana propietària de terrenys o cases al carrer. Finalment també es considera que es pot tractar de l'adulteració de "portitxol", mot equivalent a portalet o pòrtic petit.

Les fonts fan referència a tot aquest sector fora muralles com a una zona poc salobre, properes a un estany anomenat Cagalell, lloc on desembocaven diversos torrents que creuaven el pla i que hi dipositaven molts dels sediments que arrossegaven; és per aquest motiu que a aquest indret se l'anomenava *dels Còdols*, denominació que va acabar essent canviada per la del Pi, degut a l'existència d'un gran arbre d'aquest tipus dominant tot aquell paisatge.

El creixement poblacional fou bastant ràpid, i ja en el s. XI es parla del Pi com una de les vilenoves que s'havien desenvolupat al voltant de l'antic nucli romà del Mons Taber. Una *vilanova* amb una base econòmica agrícola i ramadera, similar a la veïna *vilanova* dels Arcs i a la de Sant Cugat o de Sant Pau, però diferenciada de les de Santa Maria i de la Bòria, més properes a la línia de costa, i dedicades a l'activitat comercial i portuària. Aquest ràpid desenvolupament l'hem de vincular a la bonança agrícola que es va viure entre els segles X i XII, fenomen al qual més tard s'hi afegeix el creixement comercial dels segles posteriors.

Durant el s. XIII es contempla la possibilitat de bastir un nou cinturó de muralles que inclogui aquests nous nuclis, per tal de protegir-los i admetre'ls

definitivament a l'entramat urbà, aquest serà el moment en què el barri del Pi queda incorporat de manera definitiva dintre del recinte fortificat.

D'aquesta manera La Rambla deixà de ser només un accident geogràfic fora de les muralles romanes i va passar a convertir-se en una defensa militar. Alhora, però, també esdevingué un obstacle important que impedí durant molt temps el creixement urbà pel cantó de ponent a més de convertir-se en línia de partició entre la ciutat vella i el nou suburbi o raval el qual es va anar formant lentament durant gairebé quatre segles.

Durant la construcció d'aquesta muralla de La Rambla s'adonaren que l'espai resguardat per la fortificació era reduït i que calia ampliar-lo. Es va acordar construir un tercer cercle que englobava el barri del Raval, deixant la zona de La Rambla com una segona línia de defensa. El cinturó defensiu es va completar al segle XVI, amb la construcció de la muralla de mar.

En els segles XVI i XVII les muralles de La Rambla es van mantenir intactes com a mur de defensa interior. De totes maneres, però, aquest sector de la muralla va perdre poc a poc la seva funcionalitat, com així ho documenta la presència d'habitatges adossats a ella.

L'antic torrent va començar a tenir l'aspecte de carrer gràcies a l'edificació, pel costat del Raval, de construccions monàstiques que van convertir La Rambla en una via de convents. Així com també comença a haver-hi la presència d'edificis públics com la Universitat o Estudi General davant la Porta de Santa Anna; el teatre de la Santa Creu al Pla dels Ollers; i a la part més pròxima al mar, la foneria dels canons.

El moment en què es podria començar a considerar La Rambla com a un carrer pròpiament dit seria a partir del segle XVIII, quan es dona permís per edificar cases a l'espai ocupat per les muralles. Al 1772 foren enderrocades les muralles entre les Drassanes i la porta dels Ollers i a les darreries de segle s'urbanitzà el carrer. Així doncs La Rambla es convertí en una passeig.

Així doncs, el nou passeig fou lloc de residència de nobles i comerciants enriquits, amb exemples com el palau de la Virreina o el Moja. Malgrat la nova imatge, La Rambla mantingué el seu caràcter conventual, amb convents ja existents com el de Santa Mònica o d'altres nous com el dels Caputxins el 1718. Finalment l'alineació actual del carrer tingué efecte en ser derrocades totalment les fortificacions entre els anys 1848 i 1856.

Quan als treballs arqueològics realitzats s'ha de destacar potser per la seva magnitud i proximitat amb els nostre seguiment tots aquells que s'han dut a terme a la plaça Nova i rodalies. Així el 1988 una excavació dirigida per O. Granados i F. Puig al solar comprès entre la plaça Nova, el carrer de la Palla i el carrer de Boters, va permetre documentar diferents materials romans datats entre els ss. I al V dC, així com diferents restes pertanyents als ss. XVIII i XIX (GRANADOS-PUIG, 1988). També el 1988 F. Puig va documentar part d'un monument funerari romà a la mateixa plaça, prop de l'actual Col·legi d'Arquitectes (PUIG, 1988). Serà, però, el 1989, quan l'equip format per M. Blasco, C. Miró i C. Rovira dirigiran l'excavació en extensió de tota la plaça Nova, degut a la construcció d'un pàrquing subterrani, la qual cosa va permetre observar l'existència d'un fossar davant la muralla romana amortitzat durant el s. I dC, els pilars de l'aqüeducte i diferents restes que anaven des de períodes medievals fins a temps contemporanis (BLASCO-MIRO-ROVIRA,1992). Finalment, altres treballs duts a terme a la zona són els d' A. Vilardell al carrer de Cucurulla (VILARDELL, 2002), E. Medina al carrer d'en Roca i Portaferrissa (ESTHER MEDINA, 2002), els de J. Puente al carrer de Boters (PUENTE PERPINYA,2004), i finalment Lluís Juan als carrers Portaferrissa i del Pi (JUAN, 2004).

4. MOTIVACIONS I OBJECTIU DE LA INTERVENCIÓ

Les motivacions per les quals s'ha fet necessari un seguiment arqueològic en aquesta zona del barri del Pi es deu a què aquesta es troba en un espai de gran interès arqueològic i d'alt valor històric. Per tant, hi hauria possibilitats de trobar restes arqueològiques vinculades a la història de la Ciutat Comtal ja que:

1. Es troba dins una de les zones pertanyent a l'ager de la ciutat romana.
2. Forma part d'una de les àrees d'ampliació de la ciutat en època medieval.

Els objectius seran recuperar les possibles restes arqueològiques que puguin aparèixer durant la realització d'una cala d'160x90 cm de costat i 1.20 m de profunditat, en el lloc on s'ha de realitzar el pou per encabir-hi la caixa de l'ascensor en aquesta finca número 11 del carrer Petritxol.

5. METODOLOGIA

La metodologia arqueològica aplicada ha estat la basada en el mètode de registre utilitzat per E.C. Harris (1979) i per A. Carandini (1981). Es tracta de registrar objectivament els elements construïts i estrats que s'identifiquen, realitzant una numeració correlativa d'aquests, sota el nom d'"Unitat Estratigràfica" (U.E.) que individualitza els uns del altres. Cada U.E. es registra en una fitxa on s'indica la ubicació en el jaciment, les seves característiques físiques, i la posició física respecte a les altres unitats estratigràfiques amb les que es relaciona.

Aquest mètode també inclou la realització de material gràfic, compost per plantes i seccions i la documentació fotogràfica dels treballs realitzats.

A més de la base metodològica de tipus teòrica usada en tot moment per l'arqueòloga també s'ha d'esmentar que aquesta sempre s'ha trobat al costat dels treballadors per tal d'anar seguint l'obertura de la rasa de forma visual directe per tal de poder identificar les possibles restes arqueològiques que podien anar sortint.

Per poder obrir la cala 1, els operaris han utilitzat el martell pneumàtic i la pala. En el cas de l'aparició d'alguna estructura aquest s'ha netejat per poder delimitar-lo millor i facilitar el dibuix i la fotografia.

6. DESCRIPCIÓ DE LES TROBALLES

El pou que s'ha de realitzar per tal de fer la caixa per a l'ascensor l'anomenarem cala 1 i l'hem de situar a sota de l'escala de l'edifici. Aquest té unes mides inicials de d'1 metre d'ample, 1.65 de llarg i s'han de rebaixar 1.20 metres des dels esglaons de l'entrada els quals es troben a 72 cm per sobre el nivell del carrer (cota carrer de 9.316 metres s. n. m.)

Un cop iniciades les obres ha aparegut la canalització de l'aigua, aquesta creua en diagonal tota la cala i s'haurà de desviar vorejant la caixa de l'ascensor, de manera que aquesta s'ha hagut d'ampliar. Així doncs, les dimensions finals de la cala 1 són de 1.50 m d'ample i 1.90 m de llarg.

Des del punt de vista estratigràfic s'ha documentat un primer nivell de formigó (UE 101) que cobreix la tubular de l'aigua, té una potència d'entre 5 i 7 cm. En la resta del terra hi ha les rajoles que formen el paviment originari del pati (UE 102) i tenen unes dimensions de 15x15x3 cm. A sota es documenta la preparació d'aquest paviment fet de ciment d'uns 3-4 cm (UE 103). A continuació ens trobem amb un paquet de runa (UE 104) formada per terra de color marró amb restes de material constructiu; té una potència de 20 cm. Un cop tret tota la runa s'ha pogut documentar restes d'un paviment (UE 105). Aquest està fet de llambordes més o menys regulars, però de mida força diversa entre 45 i 24 cm de llarg i uns 20 cm d'ample; l'orientació que segueixen les llambordes és NW-SE la mateixa que el sentit del carrer Petritxol. El paviment en qüestió està a uns 30 cm de profunditat des del nivell del terra, és a dir, a una cota de 9.376 metres s. n. m. – gairebé a nivell de carrer – i podria haver format part del paviment d'un pati interior de la finca.

S'ha de dir que el paviment (UE 105) ocupa tota la superfície de la cala 1, impedit seguit el rebaix del sòl fins a la cota desitjada. De manera que després d'haver presentat l'informe d'afectació¹ pertinent al Museu d'Història de

¹ TRIAY, V; Informe d'afectació de la intervenció arqueològica al carrer Petritxol,11. Gener 2005.

la Ciutat i al Servei d'Arqueologia de la Generalitat s'ha pogut desmuntar el paviment de llambordes.

Així doncs, un cop aixecades les llambordes, les quals tenen una potència d'entre 15 i 20 cm, s'ha pogut continuar amb l'excavació de la cala 1.

A sota de les llambordes s'ha documentat un estat de color marró fosc, molt solt i argilós, amb algun carbó i nòduls de ceràmica (UE 106). Aquest estrat té una potència màxima de 30 cm.

Finalment cobert per UE 106 hi ha un últim nivell (UE 107) aquest és de color marró clar, llimós amb alguna sorra i algun petit carbonet. D'aquest s'han rebaixat un 15 cm ja que s'ha arribat a la cota necessària per poder fer el pou per a la caixa de l'ascensor. Així doncs la cota final de la cala 1 l'hem de situar a 8.506 metres s. n. m.

7. CONCLUSIONS

Tenint en compte les reduïdes dimensions en què s'ha dut a terme aquesta intervenció arqueològica els resultats obtinguts els podem considerar força positius a l'haver documentat el paviment de llambordes (UE 105). Es tracte del paviment d'un antic pati interior de la finca el qual segurament comunicava amb el carrer Petritxol, ja que les llambordes estan orientades NW-SE, la mateixa orientació que el carrer, i es troben gairebé a la mateixa cota. (cota de carrer de 9.316 metres s. n. m. i cota de llambordes de 9.376 metres s. n. m.)

Quan a la cronologia d'aquest paviment hem de dir que no s'ha trobat material associat que ens ajudi a datar-lo, però a l'estar les llambordes adossades a la paret de l'escala, tot sembla indicar que seria contemporani a la construcció de la finca Petritxol 11. Així que després de consultar a l'Arxiu Administratiu Municipal podem dir la finca data de finals del segle XIX coincidint amb el moment de reestructuració del carrer Petritxol.

8. BIBLIOGRAFIA

AAVV.- Intervencions a Barcino (1982-1989)", a *Anuari d'intervencions arqueològiques a Catalunya. Època romana, Antiguitat tardana. Campanyes 1982-1989*. Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya. Barcelona, 1993.

AJUNTAMENT DE BARCELONA. *Urbanisme de Barcelona*.
<http://www.bcn.es/urbanisme/>

ALBERCH I FUGUERAS *et alii*; " Ciutat Vella i Eixample" a *Els Barris de Barcelona*, Vol I, Ed. Enciclopèdia Catalana, Barcelona, 1999.

ARRANT HERRERO, Manuel; *La Rambla de Barcelona: estudi d'història urbana*. Col·lecció Camí Real , Nº 22. Barcelona, 2003.

BLASCO, M.; MIRÓ, C.; ROVIRA, C.- *L'avinguda de la Catedral: de l'ager de la colònia Barcino a la Vilanova dels arcs*. Servei Municipal d'Arqueologia de la Ciutat de Barcelona, 1992.

BRAVO MORATA; *Las calles de Barcelona*, Vol I, Colección de Bolsillo Fenicia, Madrid, 1971.

CIRICI, Alexandre; *Barcelona pam a Pam*, Ed. Teide, Barcelona 1985.

CLARAMUNT, Salvador; *El Pla de Barcelona i la seva història*. A Actes I Congrés d'Història del Pla de Barcelona celebrat a l'Institut Municipal d'Història els dies 12-13 de Novembre 1982. Ed. La Magrana. Barcelona, 1984.

HARRIS, E.C.; *Principios de estratigrafía arqueológica*. Ed. Crítica. Barcelona,

1979.

JUAN, LL; Memòria de la intervenció arqueològica als carrers Portaferriassa 25-25b i del Pi 11.

MEDINA, E; Memòria de la intervenció arqueològica als carrers d'En Roca, 34-36, i Portaferriassa 4-16. Servei d'Arqueologia de la Generalitat de Catalunya, 2002.

PORTAVELLA, J; *Diccionari Nomenclator de les vies públiques de Barcelona*, Ajuntament de Barcelona, Barcelona, 1996.

PUENTE PERPINYA, J.- *Memòria d'intervenció arqueològica al carrer de Boters, 7*. Servei d'Arqueologia de la Generalitat de Catalunya, 2004.

VILARDELL, A.- *Intervenció arqueològica al carrer de la Cucurulla, 9 i al carrer dels Arcs, 5-7 de Barcelona*. Servei d'Arqueologia de la Generalitat de Catalunya, 2003.

9. REPERTORI ESTRATIGRÀFIC

Fitxa d'Unitat Estratigràfica			UE : 101	
Sector: C/ Petritxol 11 Cala 1		Fase:	Cronologia: XX	
DEFINICIÓ :	Nivell d'aportació.			
DESCRIPCIÓ :	Nivell de formigó degut a les recents reparacions de la tub de l'aigua. Té uns 5 cm de potència			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQUÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a		Es cobert per	
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a	102	Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica			UE : 102	
Sector: C/ Petritxol 11 Cala 1		Fase:	Cronologia: XX	
DEFINICIÓ :	Estructura.			
DESCRIPCIÓ :	Paviment de rajoles vermelles. Tenen unes mides de 15x15x3 cm			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQUÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a	103	Es cobert per	
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	101
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica			UE : 103	
Sector: C/ Petritxol 11 Cala 1		Fase:	Cronologia: XX	
DEFINICIÓ :	Nivell d'aportació			
DESCRIPCIÓ :	Preparació de ciment del paviment UE 102, té una potència de 3 -4 cm.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQUÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a	104	Es cobert per	102
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

Fitxa d'Unitat Estratigràfica			UE : 104
--------------------------------------	--	--	-----------------

Sector: C/ Petritxol 11 Cala 1		Fase:		Cronologia: finals s. XX	
DEFINICIÓ :	Nivell aportació				
DESCRIPCIÓ :	Paquet de runa formada per terra de color marró amb restes de material constructiu; té una potència de 20 cm.				
MATERIAL DIRECTOR :					
SEQUÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a		
	Rebleix a		Es reblert per		
	Cobreix a	105	Es cobert per	103	
	Talla a		Tallat per		
	Es recolza a		Se li recolza		
	S'entrega a		Se li entrega		

Fitxa d'Unitat Estratigràfica					UE : 105
Sector: C/ Petritxol 11 Cala 1		Fase:		Cronologia: finals s. XIX	
DEFINICIÓ :	Estructura				
DESCRIPCIÓ :	Paviment fet de llambordes més o menys regulars, però de mida força diversa entre 45 i 24 cm de llarg, uns 20 cm d'ample i una potència d'entre 15 i 20 cm ; orientació NW-SE. Cota 9.376 metres s. n. m.				
MATERIAL DIRECTOR :					
SEQUÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a		
	Rebleix a		Es reblert per		
	Cobreix a	106	Es cobert per	104	
	Talla a		Tallat per		
	Es recolza a		Se li recolza		
	S'entrega a		Se li entrega		

Fitxa d'Unitat Estratigràfica					UE : 106
Sector: C/ Petritxol 11 Cala 1		Fase:		Cronologia: indeterminada	
DEFINICIÓ :	Nivell d'aportació.				
DESCRIPCIÓ :	Estat de color marró fosc, molt solt i argilós, amb algun carbó i nòduls de ceràmica. Potència de 30 cm.				
MATERIAL DIRECTOR :					
SEQUÈNCIA FÍSICA :	Igual a		Equivalent a		
	Rebleix a		Es reblert per		
	Cobreix a	107	Es cobert per	105	
	Talla a		Tallat per		
	Es recolza a		Se li recolza		
	S'entrega a		Se li entrega		

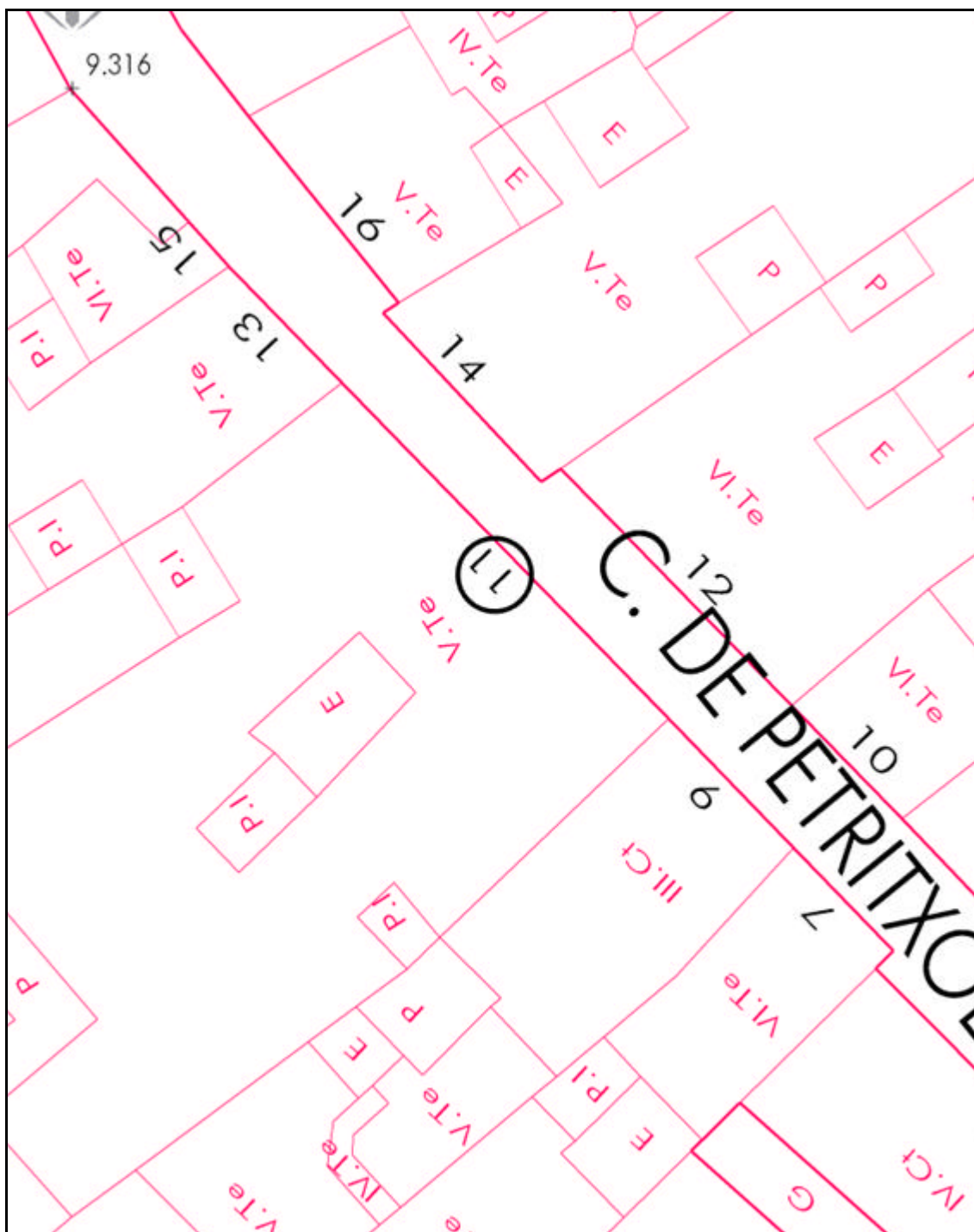
Fitxa d'Unitat Estratigràfica		UE : 107		
Sector: C/ Petritxol 11 Cala 1		Fase:	Cronologia: indeterminada	
DEFINICIO :	Nivell d'aportació.			
DESCRIPCIÓ :	Estat de color marró clar, llimós amb alguna sorra i algun petit carbonet. Potència de 15 cm.			
MATERIAL DIRECTOR :				
SEQUENCIA FISICA :	Igual a		Equivalent a	
	Rebleix a		Es reblert per	
	Cobreix a	107	Es cobert per	105
	Talla a		Tallat per	
	Es recolza a		Se li recolza	
	S'entrega a		Se li entrega	

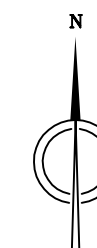
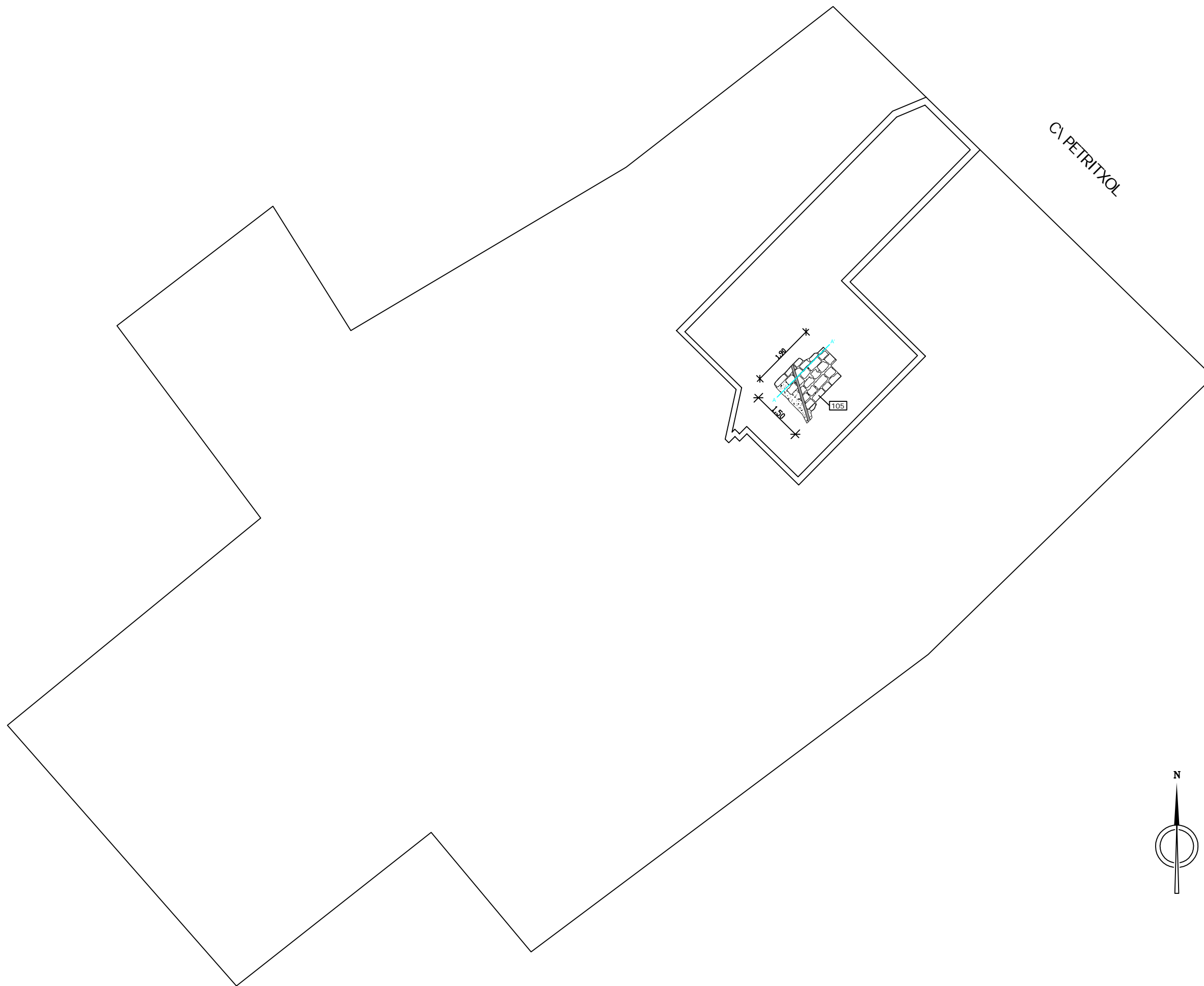
10. DOCUMENTACIÓ GRÀFICA

10.1- Documentació fotogràfica

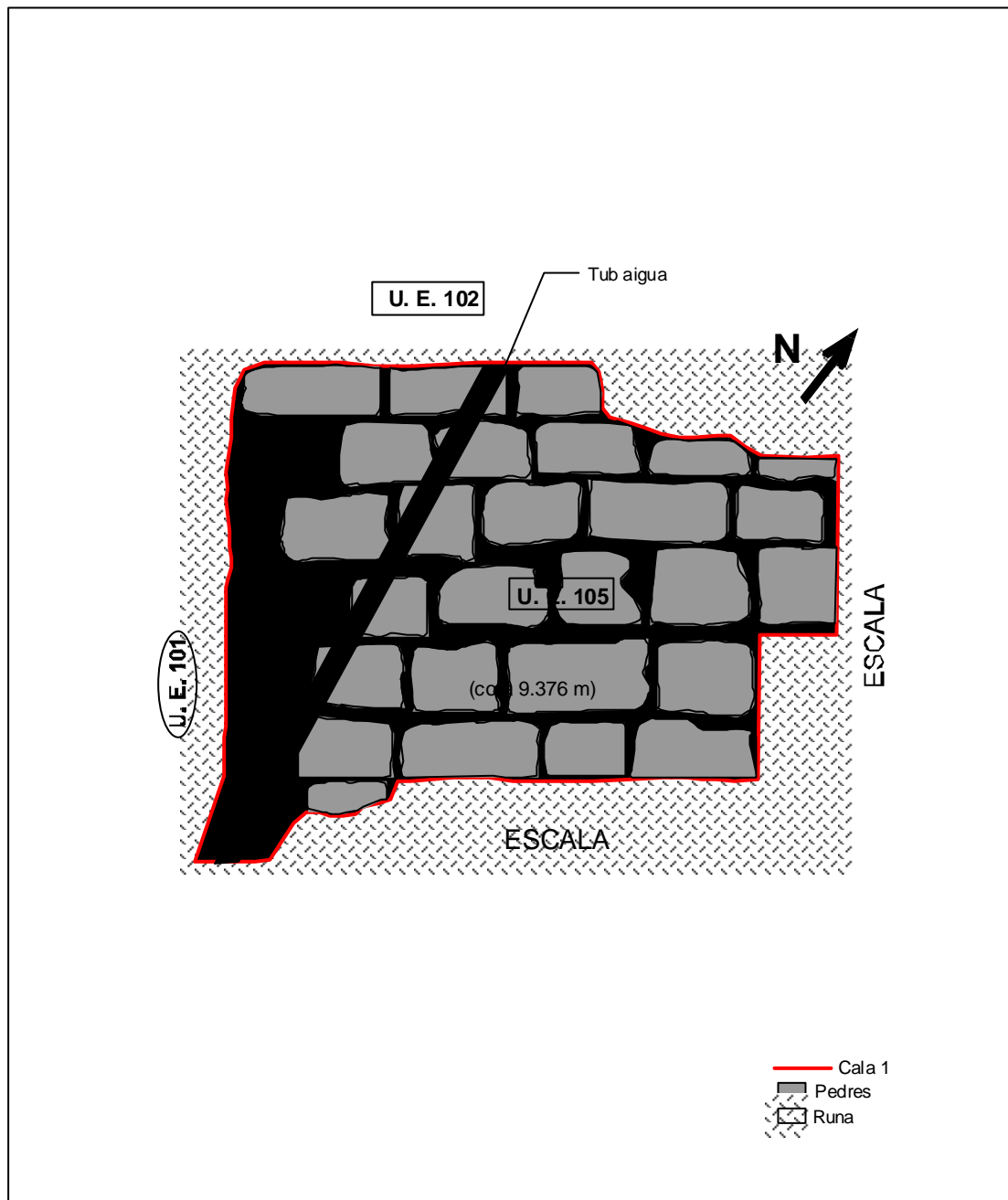
10.2- Documentació Planimètrica

Plànol 1: Situació de la finca Petritxol 11.

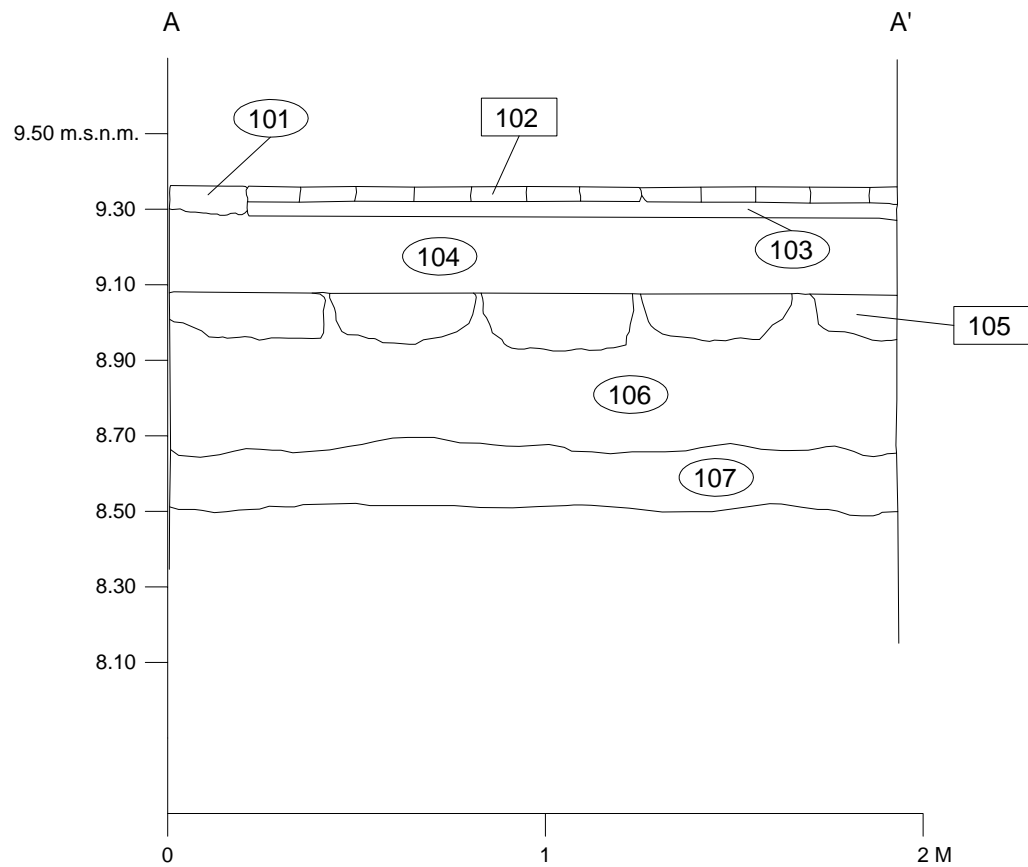

Plànol 2: Planta paviment U. E. 105

267/04
Petritxol, 11
cala1

Fotografia 1: Finca Petritxol, 11

Fotografia 2: Lloc on s'ha de realitzar el fossat

Fotografia 3: Paviment de llambordes UE 105

Fotografia 4: Estrat UE 106

Fotografia 5: Secció NE-SW de la cala1

Fotografia 6: fotografia final intervenció